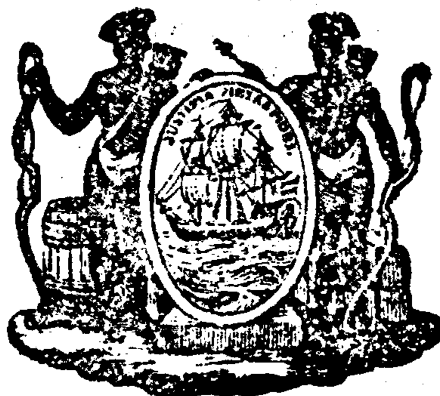
Ao. 1858. No. 58.
Zaturdag 15 Mei.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.
Paramaribo, den 12 Mei 1858.

(5413) Alzoo bij het Bestuur het verzoek is gedaan om de slaven *Johnson*, geboren in 1828, moedersnaam onbekend, *Fortune*, geboren in 1833, moedersnaam *Lise*, en *Stephen*, geboren in 1828, moedersnaam *Julia*, van den naam van plantage *Bellevue*, gelegen in het district *Coronie*, te doen afschrijven.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten redenen van bezwaar daartegen te hebben, in de gelegenheid gesteld, om binnen den tijd van veertien dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie aanteekening ter Gouvernements-Secretarie te doen.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.
Paramaribo, den 12 Mei 1858.

Bij Gouvernements-resolutie, dd. 8 dezer maand No. 13, is de in het Gouvernements Advertentie Blad dd. 4 October 1856 bekend gemaakte bepaling omtrent de verpleging van zieke immigranten, van toepassing gemaakt op de thans aangebragte Chinesche immigranten, en behoeft alzoo ook voor hunne verpleging in 's lands hospitaal, niet meer betaald te worden dan *veertig cent*, voor ieder, per dag.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.
Paramaribo, den 12 Mei 1858.

Bij Gouvernements-resolutie dd. 10 dezer maand No. 3, zijn onder de nadere goedkeuring des Konings, tot *Stadsonderwijzeressen* benoemd:
J. E. F. Steglich wed. Beverleij;
en C. P. M. J. Vlier;
de laatstgenoemde *provisioneel* voor den tijd van *twaalf maanden*.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.
Paramaribo, den 14 Mei 1858.

Bij Koninklijk Besluit van den 30 Maart jl. No. 84, is de Heer W. E. Ruhmann erkend als Consul van *Mecklemburg Schwerin* voor *Suriname*.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.
Paramaribo, den 14 Mei 1858.

Bij Gouvernements resolutie dd. heden No. 1, is, onder de nadere goedkeuring des Konings, de Agent van Politie E. G. Tuik, uit 's lands dienst ontslagen.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.
Paramaribo, den 14 Mei 1858.

Bij Gouvernements-resolutie, dd. 12 dezer maand No. 3, zijn, onder de nadere goedkeuring des Konings, benoemd:
tot 2e. Commies ter Gouvernements-Secretarie, de heer J. J. Ooijkaas Jr., thans Assistent ten burele van den Procureur Generaal;
tot Assitent ten burele van den Procureur Generaal de klerk J. Ballin; en tot klerk aldaar, de heer J. D. Fernandes.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.
Aanzoek voor Vrijgeving.

1858
14 Mei. Van den slaaf *Lambertus*, geboren in 1842, zoon van *Nancy*, toebehoorende aan plantage *Sarah*, district *Coronie*.
» » Van het slavenkind *Matje*, geboren in 1850, dochter van *Jeanette*, toebehoorende aan plantage *Anna Catharina*, divisie *Matappica*.
» » Van de Slavin *Bettij*, geboren in 1800, dochter *Samijtie*, en haren zoon van *Cornelius*, geboren in 1821, toebehoorende aan J. F. Rule.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.
Eerste Afkondiging.

Burgerlijke Stand.
Paramaribo, den 14 Mei 1858.

Op heden is aanteekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van:
George Ferdinand Carbiere.
en
Christine Juliane Valentine Brockmann.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
J. F. SAILE VANIER.
Eerste Afkondiging.

Op Maandag den 17den dezer, zal de Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, in het lokaal van hetzelve Departement, des namiddags ten *vier* ure, door den Vendumeester J. C. GOMPERTS in het openbaar doen verkoopen:

De Nalatenschap van de *desolate* boedels A. J. van der Velden, A. E. P. Linscheer, M. W. Enneveldo, Karel Osdorp, A. Ark, S. P. Augustinus, gedetineerde D. Uslar, C. Jone, gerepudieerden gemeenschappelijken boedel van Helmuth Hendrik Hiemcke en nagelatene Huisvrouw Maria Ogel, idem van Johan Adam Neijs en huisvrouw C. S. Abrahamsz, Semica van van Claveren, J. F. Maij en Hartog Cohen; alsmede een OPSTAL staande op het Erf aan de *Pontewerf straat* La. F No. 70, behoorende tot bovenvermelden boedel Affie Ark.

En vermits in deze boedels geene genoegzame goederen aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren voor als nog niet worden opgeroepen.

Paramaribo, den 14 Mei 1858.
De Curator voornoemd,
CHs. LIONARONS.

(5987) Op Maandag den 17 dezer, zal de Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, in het locaal van hetzelve Departement des namiddags ten 4 ure, door den Vendumeester J. C. GOMPERTS in het openbaar doen veilen:

Het **Huis en Erf** met de achtergebouwen, staande en gelegen aan de *Heeren straat*, op den hoek van de *Noorderkerk straat*, bekend onder N. W. La. A No. 60 en O. W. La. B No. 74, aankomende den boedel J. S. Burne.

De bewijzen van eigendom en veilcondition liggen ter *visie* bij het Departement voornoemd.

Paramaribo, den 14 Mei 1858.
De Curator voornoemd,
CHs. LIONARONS.

NIEUWSTIJDINGEN.

Paramaribo, *den 14 Mei 1858.*

Heden morgen werden de bewoners dezer stad, door het geroep van »*Brand!*" uit den slaap gewekt. — Te *half vijf* uur hoorde men het klokkengelui van de koloniale schroefstoomboot *Paramaribo* en *een half* uur later alarmschoten van Z. M. Brik *Venus*. — De brand was ontstaan in de kajuit van de Amerikaansche bark *Monta*, gevoerd door Kapt. A. C. King, en had bij de ontdekking reeds zoo zeer de overhand genomen, dat alle poging tot blussching vruchteloos is geweest. — Omstreeks

zes uur verliet de equipage het brandende schip, *een kwartier* later de gezagvoerder, die benevens twee stuurlieden aan boord was gebleven, tot dat de felle gloed hen buiten staat stelde langer te vertoeven. — Alstoen werden door gewapende sloepen van Z. M. Oorlogsschepen beproefd, het schip in den grond te boren en zoo doende te doen zinken, en toen het klein geschut niet voldeed, werden daartoe twee veldstukken uit de fortres *Zeelandia* aangewend, doch te vergeefs. De romp bleef branden, niettegenstaande de langdurige en onvermoeide pogingen der Marine, om door middel van brandspuiten, het vuur meester te worden.

Onder de velen, die met scheepssloepen ter hulpe waren gesneld, en alle pogingen tot blussching hebben beproefd, onderscheidden zich bijzonder: de gezagvoerder der schroefboot *Paramaribo* J. F. Meijer, kapt. Van der Wiessen, voerende de Ned. bark *Johanna Christina* en de bootsman van dat schip.

De oorzaak van den brand is nog niet bekend. Volgens verklaring van den stuurman, die op dek, in een hangmat geslapen heeft, zou hij door den vuurgloed, wakker geworden zijn; de gezagvoerder bevond zich bij het ontstaan van het onheil aan wal.

Engeland.

In de zitting van het Lagerhuis op den 12 April, heeft de kanselier der schatkist verklaard, dat het rapport van de regtsgeleerde raadslieden der kroon in de aangelegenheid der *Cagliari*, nog niet aan de overweging van het Huis kan worden onderworpen.

Vervolgens heeft lord John Russel den wensch geuit, dat het Huis in committé generaal zal overgaan tot het onderzoek der bill tot reorganisatie van het regeringsbeleid in Britsch Indie. Nadat de kanselier der schatkist zich hiermede reeds vereenigd had, besloot men daaromtrent een meer bepaald voorstel af te wachten.

De heer Pakington bragt alsnu het budget van marine in beraadslaging Hij deed daarbij opmerken, dat, zonder opoffering van eenig beginsel, eene besparing verworven is van 319,000 p. st.; stellende hij ten slotte voor, om het aantal manschappen bij de marine te bepalen op 59,330, met inbegrip van 7330 kustwachters en van 15,000 marine soldaten.

Sir Ch. Wood drong op de noodzakelijkheid aan om alle maritime etablissementen in een allezins voldoenden toestand te houden en verklaarde zich op dien grond tegen de voorgestelde vermindering van het budget.

Lord Palmerston doet uitkomen, dat Engeland, door zijne gesteldheid als eiland, verpligt is zich onder de bescherming eener marine te stellen; hij is echter van oordeel, dat men bij het toestaan van een budget voor marine, het grootste gedeelte der gelden moet bestemmen voor den aankoop van materialen, voor den aanbouw van schepen en voor de vermeerdering van het aantal kanonnen en werven, en in geenen deele voor het voortdurend in dienst houden van een groot getal manschappen. Het is bekend dat Frankrijk maatregelen neemt, die ten gevolge zullen hebben dat het binnen weinige jaren eene vloot van linieschepen met schroefstoomvermogen zal bezitten, die even zoo sterk zal zijn als de Engelsche op dat tijdstip. Het is bovendien bekend, dat de Russische regering last heeft gegeven om met den meest mogelijken spoed eene ontzaggelijke flottille van groote linieschepen te bouwen. Het zoude alzoo voor Engeland de grootste onvoorzigtigheid zijn, wanneer het nu ook niet overging tot eene uitbreiding van het aantal zijner linieschepen. Spreker vestigt tevens de aandacht van het gouvernement op de noodzakelijkheid van grootere werven. Ieder, die zich met de marine bezig houdt, zal het, volgens hem, moeten toegeven, dat de beperktheid der Engelsche werven talrijke bezwaren oplevert, wijzende hij er ten slotte op, dat de Fransche marinewerf te Cherbourg veel grooter is dan onderscheidene Engelsche werven bijeengenomen.

De heer Pakington antwoordt, dat het naar zijne schatting beter is om zich tot die maatregelen te bepalen welke striktelijk voor de veiligheid des lands gevorderd worden; wanneer Engeland daarmede met gematigdheid te werk gaat en zelfs waar het kan bezuinigingen invoert, dan is het te verwachten, dat andere natiën dit voorbeeld zullen volgen. Spreker zal niet trachten vergelijkingen te maken tusschen de maritime strijdkrachten van Engeland en Frankrijk; het zoude hem toch leed doen, zelfs een enkel woord te zeggen dat zoude kunnen doen vermoeden dat de Britsche regering van eenige ongerustheid zwanger gaat. Niemand zal het ontkennen dat Engeland steeds in een behoorlijken staat van verdediging moet verkeeren, maar aan de andere zijde is het goed dat de verklaring afgelegd worde, dat de regering geen andere reden kent die vrees zoude kunnen inboezemen; daarom acht hij de vergelijkingen met Frankrijk ondoelmatig. De Engelsche regering is overigens in geenen deele voornemens om den aanbouw van oorlogsschepen te staken en zal niets verzuimen, wat bijdragen kan om de middelen tot verdediging van het land in voldoenden staat te behouden. Dit vooropgezet zijnde, ziet zij niet in waarom zij meer gelden zoude aanvragen, dan werkelijk noodig zijn.

De Heer Hosmar zeide daarop dat hij liever gezien had, dat het tegenwoordig gouvernement in plaats van ten naaste bij hetzelfde cijfer der vorige regering aan te nemen, een hooger crediet had aangevraagd. Wij verlangen allen, zeide spreker, het tegenwoordig bestuur van Frankrijk lang staande te zien blijven en een oorlog tusschen dat land en het onze voortaan te kunnen beschouwen als behoorende tot de onmogelijkheden; maar daarom ligt toch op ons niet minder de verpligting te zorgen, dat wij op alle eventuele gebeurtenissen gewapend zijn. Het zou het geval kunnen worden dat het tegenwoordig Fransch bewind op den duur geen stand hield, en daarbij weten wij dat eenmaal een der eerste eischen van een der Fransche generaals aan zijne republiek niets minder ten doel had dan de zamenstelling van de noodige strijdkrachten om Engeland te veroveren. Welnu, eene nieuwe verandering van bestuur is, althans in Frankrijk, geene onmogelijkheid en Engeland moet, met het oog op zulk eene verandering, niet alleen ten alle tijde gewapend zijn op eenen oorlog, maar het moet zich ook in tijds tegen iedere verrassing weten te dekken. Men hoorde zoo even ook spreken van de werf te Cherbourg. Deze stad zal nu in de maand Julij door eenen spoorweg met andere deelen des lands verbonden worden en men moet daarbij niet vergeten, dat Frankrijk een voortreffelijk leger en eene uitmuntende marine bezit en dat het zijne vloot in minder tijd met 100,000 dan Engeland de zijne met 30,000 koppen kan bemannen. De Fransche schepen kunnen gemakkelijk 2000 man aan boord hebben en door den spoorweg tusschen Cherbourg en Toulon is het in Frankrijk geen bezwaar om twee vloten te gelijk uit te rusten. Hoedanig is daarentegen de positie van Engeland. Met hetzelfde aantal bodems als dat der Fransche zeemagt, bezit het toch niet de middelen; om hetzelfde aantal manschappen bijeen te krijgen. Op dit oogenblik heeft Engeland bovendien zijne heerschappij op de Middellandsche zee verloren, doordien de Fransche regering daar eene zeemagt onderhoudt die wel tweemaal zoo sterk is als de Engelsche. Dit strekt Engeland niet tot eer. Gesteld nu dat het tusschen Engeland en Frankrijk tot een oorlog komt, dan heeft deze laatste mogendheid reeds in den beginne de overhand en het is genoeg bekend, dat het reeds daarin een ontzaggelijk overwigt zou bezitten. Uit dit oogpunt beschouwd, is het hier aangevoerde geen alarmkreet, maar eene roepstem tot het aannemen van voorzorg. Laat het Engelsche gouvernement, zoo eindigde spreker, dan ook zijn pligt doen en hoogere sommen vragen; het Parlement zal dit niet alleen goedkeuren, maar het zal toonen dat het er ten hoogste mede ingenomen is.

Hierop werd het budget zoowel als het daarbij voorgestelde aantal manschappen, enz. door de vergadering bij meerderheid van stemmen goedgekeurd.

Eindelijk had nog de derde lezing plaats van de bill op den parlementairen eed, waarna deze zitting werd opgeheven.

— Een nieuw reusachtig ontwerp, welks verwezenlijking niet een der minste wonderen onzer eeuw zou wezen, trekt op dezen oogenblik de aandacht van Europa; wij bedoelen het leggen van eene *brug over het Kanaal, ter verbinding van Engeland en Frankrijk.* Deze brug zal 18 Engelsche mijlen lang zijn en 191 doorgangen hebben, ieder met eene opening van 500 Engelsche voet De hoogte der tubulaire brug zal 50 en hare breedte 30 voet bedragen. De grootste schepen, wier mast zich 217 voeten boven de waterlijn verheft, zullen onder de brug kunnen doorzeilen of stoomen. Elke doorgang zal gedragen worden door twee gemetselde torens, aan elkander verbonden door een grooten kokerviaduc van gegoten ijzer, waarin twee, of zoo noodig meer, ijzeren spoorbanen zullen gemaakt worden. Boven elken toren zal een door gas verlichte baak zich verheffen, terwijl hij tevens zal voorzien zijn van eene klok door elektriciteit in beweging gebragt. De ontwerper van dit gevaarte, de heer Boyd, Engelsch ingenieur, schat de kosten op 30 millioen pond sterling, en rekent dat de brug in drie jaren zal kunnen voltooid zijn. Voorts heeft hij, het jaar 1856 ten grondslag nemende, becijferd dat, wanneer van elken reiziger 10 shill' voor het overgaan van de brug, en van de vervoerde goederen 5 pct. der waarde wordt gevorderd, in acht jaren de kosten van aanleg, kapitaal en interest, zullen gedekt zijn.

Venezuela.

In de Curaçaosche Courant van den 10den April lezen wij het volgende:

Naar luid van berigten van de overkust is

de president Monagas, zoo mede zijn schoonzoon Guiseppi en de minister Gutièrres, die zich onder de bescherming van de Fransche en Engelsche consuls gesteld hebben, aan de regering uitgeleverd geworden.

In het officiele bulletin van den 4den dezer wordt berigt, dat bij het departement van oorlog te Caracas een telegrafisch berigt was ontvangen, bevattende de tijding der aankomst te Laguaira van den schoener »generaal Marino," aan boord hebbende den generaal José Gregorio Monagas, die door den opperbevelhebber der krijgsmagt in het Oosten, den generaal F. Mejia, ter beschikking van het gouvernement gezonden is geworden.

In dit bulletin vindt men drie brieven van generaal Julian Castro, in zijne hoedanigheid als opperhoofd van den Staat en als vriend en wapenbroeder, aan generaal José Antonio Paez, thans te New York, aan generaal Carlos Soublette, in N. Granada, en aan generaal Juan José Flores, in Lima, bevattende mededeeling der heugelijke gebeurtenis en de vriendelijke uitnoodiging om naar hun vaderland te keeren. Naar generaal Paez is eene commissie gezonden bestaande uit de heeren Jesus Maria Guevara, Dr. Manuel Paez, Juan Bautista Mijáres, Juan N. Echezuria en Simon Madriz, om hem den brief te overhandigen en naar Caracas te begeleiden.— Naar generaal Soublette is deze taak aan den heer Lorenzo Mendoza opgedragen; naar generaal Flores, aan den heer Bartolomé Cordero.

Wij ontleenen verder uit dit bulletin de volgende beschikkingen, genomen door den opperbevelhebber van het leger (Ejercito Libertador), belast met de voorloopige organisatie der republiek.

Tot opperbevelhebber der krijgsverrigtingen zijn benoemd:

In de provincien van het Oosten, de generaal Justo Briceno, die tevens belast is met het opperbevel over de nationale zeemagt;

In el Alto Llano, de generaal José Maria Zamora;

In de provincien Aragua, Apure en gedeelte del Guárico, de generaal Nicolas Silva.

In de provincien Carabobo, Yaracay, Cojédes, Barquisimeto en Portugueza, de kolonel José de la Cruz Parédes;

In de provincie Barinas, de generaal Ramon Escovar;

In de provincien Coro, Maracaibo, Trujillo, Merida en el Tachira, de generaal Leon de Fébres Cordero; en

In los Valles del Tuy, de generaal Felipe Macero.

De heer Doctor Monzon is benoemd tot gouverneur der provincie Coro, en de majoor H. Dominguez, tot garnizoens kommandant in deze provincie.

Naar men verneemt is de nieuw benoemde gouverneur van Maracaibo, de heer Francisco Carabano, afgewezen geworden. Men schijnt den tegenwoordigen gouverneur te willen behouden, tot dat einde hebben de ingezetenen der stad Maracaibo zich tot het Gouvernement te Caracas gewend.

Tweede brief van Orsini aan keizer Napoleon.

De tweede brief door Orsini aan den keizer geschreven, en zijn uiterste wil, zijn van den volgenden inhoud:

Sire, uwe keizerlijke majesteit heeft door de belofte, dat mijn brief van 11 Februarij jl. bekend zal worden gemaakt, een sprekend bewijs geleverd van hare edelmoedigheid en mij bewezen, dat de wenschen ten gunste van mijn vaderland uitgedrukt, in het hart van U. M. weêrklank hebben gevonden. Op het punt van te sterven, is het voor mij geen geringe troost, te zien, dat U. K. M. met ware Italiaansche gevoelens is bezield.

Binnen weinige uren zal ik niet meer zijn; maar alvorens, den geest te geven, wil ik dat men wete, en ik verklaar het met de rondborstigheid en den moed, welke ik tot dus ver nimmer heb verloochend, dat de moord, onder welken vorm men dien ook voorstelle, niet tot mijne beginselen behoort, ofschoon ik, ten gevolge van eene noodlottige geestverbijstering, mij heb laten wegslepen tot het organiseren van den aanslag van 14 Januarij. Neen, de staatkundige moord was mijn stelsel niet en ik heb hem, zelfs met blootstelling van mijn leven, bestreden zoowel met woord als met daad, toen ik eene zending van de regering vervulde.

Mijne medeburgers moeten, wel verre van vertrouwen te hebben in het stelsel van den moord, het met kracht verwerpen. Dat zij het leeren door de stem van een patriot, die den dood te gemoet gaat, dat hunne bevrijding gekocht moet worden door zelfverloochening, door volhardende eenheid van pogingen en van opofferingen en door de uitoefening van ware deugd; hoedanigheden, welke reeds vermeerderen bij het jeugdige en werkdadige gedeelte mijner landgenooten; hoedanigheden, welke alleen Italie vrij, onafhankelijk en den roem onzer voorvaderen waardig zullen kunnen maken.

Ik sterf, maar ik doe het met kalmte en waardigheid en ik wil dat mijne nagedachtenis door geene misdaad bezoedeld zij.

Ik bied mijn bloed aan ten zoen voor de slagtoffers van 14 Januarij en ik smeek de Italianen, wanneer zij eenmaal onafhankelijk zullen zijn, allen schadeloos te stellen, die door de gevolgen van dien aanslag geleden hebben.

Dat U. K. M. mij eindelijk vergunne, lijfsgenade af te smeeken, niet voor mij, maar voor de twee medepligten, die met mij zijn ter dood veroordeeld.

Ik ben met den diepsten eerbied voor Uwe Keizerlijke Majesteit, enz.

Felice Orsini.

Gevangenis der Roquette, 11 Maart 1858.

De uiterste wil van Orsini is van den navolgenden inhoud:

In de gevangenis La Roquette of depôt der veroordeelden: Parijs, 10 Maart 1858. Korte oogenblikken voor ik het leven zal verlaten, schrijf ik eigenhandig de volgende beschikkingen, welke ik wil, dat naauwgezet ten uitvoer zullen worden gelegd, en kracht van vrijwillige en onafhankelijke verklaring hebben: 1o. Ik wil dat de heer Enrico Cerouschi, uit Milaän in Italie, nu te Parijs woonachtig, onder medewerking van den heer de Lasalle, directeur der gevangenis la Roquette, indien zijne betrekking hem dit veroorlooft, de gelden in ontvangst zal nemen, welke mij bij mijne arrestatie ontnomen en gedeponeerd zijn, benevens andere voorwerpen, aan het parket van den procureur generaal bij het hof van het dep. der Seine en nadat daarvan eerst zijn voldaan de kosten van het tegen mij gevoerd proces, hierover op de volgende wijze zal beschikken: *a*, hij zal een gouden horologie met gouden ketting koopen ter waarde van minstens 800 frs. en dit ten geschenke geven aan den heer Jules Favre, mijn advokaat. Op dit horologie zal hij de volgende woorden laten graveren: *Felice Orsini aan den Heer Jules Favre, ter gedachtenis*; *b*. Ik wil, dat mijn lijk in eene gewone houten kist gelegd en naar Londen in Engeland zal worden overgevoerd, want ik *wil* ter aarde besteld worden op de begraafplaats, alwaar het stoffelijk hulsel wordt gevonden van den Italiaanschen patriot Ugo Foscolo, om aan zijne zijde te worden nedergelegd. De daartoe vereischte kosten zullen gevonden worden uit de gelden, vroeger gemeld, enz. *c*. Het geld, hetwelk daarvan zal overschieten, wil ik dat aan mijn oom Orso Orsini, of aan mijn' broeder Léonide Orsini, beiden woonachtig te Imola, zal toegezonden worden, die daarover uitsluitend ten behoeve mijner beide dochtertjes Ernestina en Ida Orsini, woonachtig te Nizza, in Sardinie, zullen beschikken. *d* Ik magtig J. D. J. Hodge, van Glastonbury, nabij Bath, Somersetshire, in Engeland, mijne oudste dochter Ernestina Orsini, geboren te Nizza, den 9den April 1852 en aldaar woonachtig, in zijne woning op te nemen. *e*. Ik magtig den heer Peter Stuart, van Liverpool, mijne tweede dochter Ida Orsini, geboren te Nizza, den den 12den Maart 1853 en die met mijne oudste dochter aldaar woonachtig is, in zijne woning op te nemen. *f* Ik beveel mijnen vrienden J. D. P. Hodge, van Glastonburij en Peter Stuart, van Liverpool, mijne beide dochters van ganscher harte aan, opdat zij haar beide de beginselen van deugd, zedigheid en opregte vaderlandsliefde inprenten. *g* Ik wil, dat mijne kleedingstukken, boeken, enz. welke de heer de Lasalle, directeur der gevangenis la Roquette, in bewaring heeft, worden toegezonden aan mejufvrouw Elisa Cheney te Londen, woonachtig in Graftonstreet No. 10, Alandroad Kentish New-Town; *h* hierover, zoo mede over hetgeen ik ten hare huize heb achtergelaten voor mijne gevangenneming en hetgeen haar later is toegekomen, zal zij naar welgevallen beschikken. Al hetgeen ik voor haar heb gedaan, is van zeer geringe beteekenis en moet beschouwd worden als een gering bewijs mijner erkentelijkheid voor de goedheid en gehechtheid, mij steeds door haar bewezen. Ik beveel deze deugdzame en eerbare jonge dame mijnen vrienden in Engeland ten dringendste aan. *i* Ten slotte wil ik, dat de heer Enrico Cerouschi, vroeger te Parijs, uitvoerder zij der hierboven gemelde bepalingen en dat hem voor Engeland nog toegevoegd worde de heer Vincenzo Caldeti van Faenza, thans wonende te Londen. Eigenhandig geschreven.

Felice Orsini."

Volgens een der Duitsche dagbladen, kan de onder de Theems aangelegde tunnel geen aanspraak maken, het eerste verbindingsmiddel van dien aard te zijn, daar reeds ten tijde van Samiramis in Ninive, een dusdanige tunnel onder den Euphraat werd gebouwd. Een uitvoerig berigt hierover geeft Dr. Julius Braun, in zijne *Geschichte der kunst*. Onder de genoemde vorstin werd namelijk op dit punt voor den Euphraat eene nieuwe, onderaardsche, overwelfde bedding gegraven, door welke deze rivier, gedurende den tijd van den aanleg, haren loop kon voortzetten.

Een der Duitsche dagbladen komt op een vroeger door dat blad medegedeeld berigt terug, volgens hetwelk men er in geslaagd zoude zijn, om uit den bloesem van den zwarten populier eene verfstof te verkrijgen; die in kleur en deugdelijkheid met de indigo gelijk staat. In de hoofdzaak wordt deze mededeeling door latere proeven volkomen bevestigd, doch met het onderscheid, dat deze belangrijke verfstof niet uit den bloesem van den populier, maar van de althea rosea of stokroos gewonnen wordt, die in Saksen, waar deze ontdekking is gedaan, den naam van »Papel" draagt.

Statistiek.

Gedurende het 1ste Kwartaal 1858, *zijn alhier*

Aangekomen :

Uit Nederland	11 sch. metende	1,195	lasten.	
» Noord Amerika	9 »	»	1,017	»
» andere vr. plaatsen	32 »	»	1,212	»
te zamen	52 »	»	3,424	»

Vertrokken :

Naar Nederland	14 sch. metende	1,556	lasten.	
» Noord Amerika	6 »	»	704½	»
» andere vr. plaats.	33 »	»	1.551½	»
te zamen	53 »	»	3,812	»

Uitgevoerd.

Naar Nederland.

6,854.293 pond Suiker, 133,910 pond schoone Katoen, 18,284 pond heele en 6,045 pond gebroken Koffij, 20,967 pond Kakao, 320 pond Arrowroot, 840 pond huiden 7440 gallon Rum, 4,814 pond oud Koper, 1,737 pond oud Lood, 250 Sparren, 14 pies ▭ hout, 20 voeten Cederhout, 3 kisten Chemicalien en 3 dito Naturaliën.

Naar Noord Amerika.

77,594 pond Suiker, 187,845 gallon Melassie, 1,630 pond huiden, 4,590 pond Patattes, 660 pond Tin, 400 pond oud Koper, 10 vaten Lemmetjes, 16 kisten Wiskey en 1 vat hoorns, — en

Uit het Entrepot.

100 groene kelders Genever, en

Voor Exportatie.

4,801 gallon Melassie en 2 vaten Genever.

Naar andere Vreemde plaatsen.

1,219,134 pond Suiker, 60,620 pond schoone Katoen, 6,052 gallon Melassie, 26,384 gallon Rum, 15,245 pond Kakao, 300 bossen banannen, 7,010 kub. voeten Cederhout en 30 pies ▭ Hout, 9,508 kub. voeten ▭ Hout.

Voor Exportatie.

15 m. Steenen, 20 m. Sigaren, 5,000 p. Uijen en 5 vaten Roucou, 25 vaten Bakkeljaauw, 10 vaatjes Saucijsjes, een kwart ton Spek, 1 kip Stokvisch en 1 kisje Eetwaren.

Transito.

1 kist Sigaren.

Burgerlijke Stand.

Van den 7den tot den 13 Mei zijn alhier ingeschreven als overleden:

Den 7den, Carel August Moll, 64 jaren.— Idem, Louis Roolof de Jong, 23 jaren, Jager— Den 8sten, Ishak d'Fonseca, Echtg. van Rachel del Castilho, 83 jaren.— Den 12den, Catharina Heesch, 1½ uur. Den 13den, Livia Elst, 63 jaren.

Producten-Handel.

Bij inschrijving verkocht :

Kakao. Den 14 dezer, van Plant. Concordia, p. m. 17,000 pond en van Plant. Caledonia, p. m. 14 000 pond a 25.12 cent,

Scheepvaart.

UITGEKLAARD.

Den 7den dezer, de Eng. Schoener *Brilliant*, Kapt. J. J. Horton, naar Demerarij, in ballast.

Den 11den, de Fransche schoener *la Belle Poule*, Kapt. M. Gisimo, naar Cayenne, lading: 6 vaten, 6 dubbelde kelders en 40 groene kelders Genever, 20 manden pijpen, 1 kist Pijpen, 2 koffers Doeken, 1 vaatje Bakkeljaauw, 1 vat Beschuit, 20 tobbetjes gezouten Visch, 1 kist houwers, en uit het Entrepot: 50 dubbelde kelders Genever.

Den 12den, de Eng. schoener *Water Lilly*, Kapt. J. W. Johnson, naar Cayenne, lading 29 vaten Dram 3,431 gallon en 20 vaten Vleesch, en uit het Entrepot: 250 roode kelders Genever.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Johannis Hermanus, kapt. J. B. Wijgers, adres bij M. M. Curiel. Sluit *HEDEN*.

Janna Adriana, kapt. Franken, adres bij J. H. Zaal. Sluit 17 dezer.

Anna Lena, kapt. C. Zaal, adres bij J. H. Zaal.

Mina, kapt. Cupido, adres bij M. M. Curiel.

Wilhelmina, kapt. Klint, adres bij C. J. Leijsner.

Rijnbrand, kapt. P. F. Lange, adres bij J H. Zaal.

Suriname, kapt. P. Reijntjes, adres bij J. Gisius.

Susanna kapt. Groenewoud, adres bij J. F. Favereij.

Diana, kapt. Hofker, adres bij H. C. Levij.

Hermanus Izaak, kapt. Braunstahl, adres bij J. H. Zaal.

Johanna Christina, kapt. J. H. ter Wiessen, adres bij J. H. Zaal.

ADVERTENTIEN.

Gedrukt bij **J. C. Muller Az.**

Het Abonnement is per jaar . . .	*f* 20—
» voor zes maanden . »	11—
» drie » . »	6—
Voor elk afzonderlijk nommer der Courant	»—25
De prijs der Advertentien is per regel	»—25